

[Herlöv Larsen.]

mer i højere grad har drøftet opgave- og byrdefordeling, end de har drøftet selve spørgsmålet om kommunesammenlægning.

Det er jo ikke så let, som det lyder til, og det er ikke så enkelt at ændre byrde- og opgavefordelingen. Det ved vel alle i det høje ting. Det er nemlig et spørgsmål om, hvordan den enkelte kommune har mulighed for at føre lovgivningsarbejdet ud i livet. Jeg mener, at den klare opdeling, hvor hovedprincippet må være, at man i højere grad lægger ansvaret for budgetlægningen og skatteopkrævningen hos den enkelte myndighed, må være en af de ting, der må indgå i overvejelserne om en ændret byrde- og opgavefordeling. Mon ikke også folketinget gør en stor fejl på dette område? Borgerne hører i dag, at vi her taler om million- og milliardbeløb, når vi drøfter anlægs- og investeringsopgaver. Kommunerne taler også om disse meget store beløb. Jeg tror, det er vanskeligt for borgerne at følge med. Via de kommunikationsmidler, vi har, TV, radio og dagspressen, var det måske rigtigt, om vi en gang imellem beskæftigede os lidt med, hvad den enkelte skattekrone blev anvendt til procentuelt, og at det skete både for staten og for kommunerne. Som anført i min indledning, er dette meget vigtige spørgsmål afhængigt af så mange vigtige faktorer, først og fremmest hvor mange sekundær- og hvor mange primærkommuner vi får, og hvilke opgaver de har mulighed for at løse. Det samme mønster tegner sig for vore sogne- og købstadkommuner, men jeg er af den opfattelse, at en styrkelse og en klarere opdeling af opgave- og byrdefordelingen må høre med i hele den samlede kommunalstrukturændring, som vi er inde i.

Endvidere må en så enkel refusionsordning som muligt og en så enkel og rationel administration som muligt af de kommende byrde- og opgavefordelinger simpelt hen stå i forgrunden. Jeg kan derfor være enig med forespørgerne i, at dette meget vigtige spørgsmål helst skulle fremmes mest muligt, hvilket indenrigsministeren også har givet udtryk for, at man vil, således at ordningen kan træde i kraft samtidig med den ændrede kommunalreform 1. april 1970.

Som sagt tror jeg, det er for tidligt — det blev også understreget af indenrigsmini-

steren — at tage endelig stilling til den kommende byrde- og opgavefordeling. Jeg vil tro, at man ville vanskeliggøre en hel del af strukturændringen, hvis man tog politisk stilling til byrde- og opgavefordelingen på nuværende tidspunkt. Mit parti vil imidlertid arbejde med på, at man får en byrde- og opgavefordeling, der styrker arbejdet i såvel sekundær- som primærkommunerne, og at man får en klarere opdeling og en enklere administration, sådan at vi, når vi når igennem hele processen med kommunalreformen, får et klarere mønster end det, vi kender i dag.

Stæhr Johansen: Jeg synes, der er grund til at takke ordføreren for forespørgerne, hr. Alfred Bøgh, for, at han har rejst disse spørgsmål her i det høje ting, for det er jo ikke ukendt, at det er problemer, som berører samtlige kommuner i landet. Byrdefordelingsproblemet har naturligvis altid berørt kommunerne, men der er jo ved den såkaldte skattereform kommet en række nye problemer frem, som uvægerligt gør det vanskeligere for kommunerne at disponere og uvægerligt også medvirker til en meget stor usikkerhed ved den kommende budgetlægning.

Indenrigsministerens svar var jo uhyre venligt. Man kunne næsten sige det med ordene fra en gammel revysang: at han havde min sympati, men han havde ikke noget at have den i. Forholdet var jo simpelt hen det, at ministeren ikke tog stilling til noget af det konkrete, som ligger gemt både i forespørgslen og mellem linjerne i forespørgslen, og det synes jeg jo nok det ville være meget interessant for offentligheden at høre lidt om. F. eks. om den aktuelle situation — som jo særlig punkt 3 handler om — ville man gerne have en lidt mere indgående redegørelse fra ministeren end den, man fik i det første indlæg, ministeren kom med, for kommunerne har jo — også via forslag, der er vedtaget her i det høje ting — fået en hel del nye udgifter — jeg behøver bare at nævne boligsikringsordning — udgifter, hvoraf en del er pålagt kommunerne, og det bevirker jo, at man har måttet foretage ændringer i sine budgetter og har fået forøgede udgifter.

Rent praktisk kan jeg selvfølgelig nok være enig både med ministeren og med hr.